

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Karabína a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci proti obvinenému **M. Č.** pre spolupáchateľstvo pokračovacieho zločinu lúpeže podľa § 20, § 188 ods. 1, ods. 2 písm. b/, c/ Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák. prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 11. decembra 2013 v Bratislave dovolanie obvineného **M. Č.** proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 13. septembra 2012 sp. zn. 6 To 70/2011 a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného **M. Č.**
sa o d m i e t a.

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu Galanta z 20. apríla 2011 sp. zn. 1 T 83/2006 bol obvinený **M. Č.** spolu s obvineným **M. S.** a **J. M.** uznaný za vinného zo spolupáchateľstva pokračovacieho zločinu lúpeže podľa § 20, § 188 ods. 1, ods. 2 písm. b/, c/ Tr. zák., s poukazom na § 138 písm. a/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

1) obvinení M. S., M. Č. a J. M.

po predchádzajúcej ústnej dohode dňa 16.02.2006 v čase okolo 17.20 hod. v obci **K.**, dávali **M. Č.** a **J. M.** pozor, pričom **M. S.** vošiel do miestnosti obsluhy čerpacej stanice pohonných hmôt **J.-H.**, kde službukonajúceho **I. B.**, nar. **X..X..X.**, bytom **B.**, ul. **T.**

č. X., požiadal, aby mu predal cigarety, využil jeho nepozornosť, pristúpil k nemu zozadu, zhodil ho na zem, kde ho udrel pažbou pištole do oblasti hlavy, jednou nohou ho priláhol na zemi, oprel mu o zadnú časť hlavy hlaveň pištole, v ktorej zároveň zasunul náboj do nábojovej komory a pod hrozbou použitia zbrane žiadal od neho finančnú hotovosť z pokladne, následne z pokladne a trezoru pod pokladňou vybral finančnú hotovosť vo výške 14.735,- Sk, do očí mu nastriekal nezistenú tekutinu zo spreju, ktorý si priniesol so sebou a ušiel preč, pričom I. B. spôsobil zranenia: hematóm v záhlavovej časti a otras mozgu s dobou liečenia od 16.02.2006 do 21.02.2006 bez práceneschopnosti a odcudzením finančnej hotovosti spôsobili spoločnosti J.-H. s.r.o. B., ul. P. č. X. škodu vo výške 14.735.- Sk podľa vyčíslenia škody,

2) obvinení M. S., M. Č. a J. M.

po predchádzajúcej ústnej dohode dňa 21.02.2006 v čase okolo 11.57 hod. v obci Č. B., dávali M. Č. a J. M. pozor, pričom M. S. vošiel do budovy P., pristúpil k priehradke, za ktorou sedela pracovníčka M. N., nar. X..K..X., trvale bytom D. S. č. X., na ktorú namieril pištoľ čiernej farby a pod hrozbou jej použitia jej prikázal, aby mu dala finančnú hotovosť, čo M. N. zo strachu urobila a zo zásuvky mu vydala finančnú hotovosť vo výške 116.800.- Sk, ktorú si zobral a odišiel, následkom čoho utrpela M. N. psychickú traumu so zmiešanou úzkostnou a depresívnou poruchou, čo si vyžiadalo jej liečenie spojené s práceneschopnosťou od 22.02.2006 do 18.04.2006 a odcudzením finančnej hotovosti spôsobili pre spoločnosť S. P. a.s., B. B., P. C. č. X. škodu vo výške 116.800.- Sk podľa vyčíslenia škody,

3) obvinení M. S., M. Č. a J. M.

spoločným konaním po predchádzajúcej vzájomnej dohode dňa 28.02.2006 v čase od 09.00 hod. do 10.25 hod. v obci H. Š. č. X., lúpežne prepadli pracovníčku P. H. V., nar. X..X..X., trvale bytom Š., ul. S. č. X. a to tak, že M. S. vošiel na P., následne k okienku poštového priečinku, kde na pracovníčku P. namieril plynovú pištoľ a žiadal od nej, aby mu vydala peniaze, pričom sa ho pýtala, že čo chce, že nemá žiadne peniaze, na čo znova opakovane svoju žiadosť a pracovníčke namieril na hlavu pištoľ, na čo mu ona vydala zopár bankoviek do okienka, ktoré si M. S. dal do vrečka na bunde, následne nastriekal pracovníčke P. kaser do očí a utiekol z P. do uličky pri kostole, kde ho čakalo osobné motorové vozidlo zn. AUDI A8 s osádkou J. M., ktorý vozidlo riadil a M. Č., ktorému odovzdal finančnú

hotovosť vo výške 18.230,- Sk, pričom H. V. spôsobil zranenia: popálenie a poleptanie ohraničené na oko s dobou liečenia od 28.2.2006 do 5.3.2006 bez práceneschopnosti a odcudzením finančnej hotovosti spôsobili spoločnosti S. P. a.s., B. B., P. C. č. X. škodu vo výške 18.230,- Sk podľa vyčíslenia škody,

4) obvinení M. S., M. Č. a J. M.

spoločným konaním po predchádzajúcej vzájomnej dohode dňa 28.02.2006 v čase od 11.45 hod. do 11.50 hod. v obci K. P. S. lúpežne prepadli pracovníčku P. V. J., nar. X..X..X., trvale bytom R. č. X. a to tak, že M. S. vošiel na P., následne k okienku poštového priečinku, kde na pracovníčku P. namieril plynovú pištoľ a žiadal od nej peniaze, pričom mu pracovníčka odpovedala, aby nevymýšľal a odišiel preč, na čo M. S. jej nastriekal do očí kaser, ramenom vytlačil dvere do miestnosti P. za prepážkou, na čo ho pracovníčka P. fyzicky napadla,

čo jej on opätoval a udrél ju do tváre a očí, následne obaja spadli na zem, M. S. vstal a jednou nohou pridržiaval na zemi pracovníčku P., pričom prehrabával zásuvky, keď zbadal, že pracovníčka krváca, zľakol sa a utiekol cez únikovú trasu, kde ho čakalo osobné motorové vozidlo zn. AUDI A8 s osádkou J. M., ktorý vozidlo riadil a M. Č., pričom V. J. spôsobil zranenia: tržnozhoždenú ranu 1,5 cm na temeni vľavo, pohmoždenie s krvnými podliatinami na čele, tvári, záhlaví a pohmoždenie ľavého ramena a ľavého predlaktia s punkciou krvi, krvnú podliatinu ľavej očnice, odreninu na chrbte vpravo s dobou liečenia spojenou s práceneschopnosťou v trvaní od 28.02.2006 do 29.03.2006 podľa lekárskej správy a poškodením dverí a pracovného stola spôsobili spoločnosti S. P. a.s., B. B., P. C. č. X. škodu vo výške 12.056,- Sk podľa vyčíslenia škody.

Za to Okresný súd Galanta uložil obvinenému M. Č. podľa § 188 ods. 2, § 38 ods. 2, § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 53 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31. 12. 2005 uložil okresný súd obvinenému M. Č. aj peňažný trest vo výške 10.000,- (desaťtisíc) Eur a pre prípad, že by výkon peňažného trestu bol úmyselne zmarený, uložil mu náhradný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka.

Obvinenému M. S. bol okresným súdom uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a trest prepadnutia veci a obvinenému J. M. trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. všetkým obvineným bola uložená povinnosť spoločne a nerozdielne uhradiť spôsobenú škodu V. Z. P. a. s., krajskej pobočke v B. vo výške 133,01 Eur, ako náklady liečenia I. B. a V. J.; V. Z. P. a. s., krajskej pobočke v T. vo výške 104,10 Eur, ako náklady liečenia M. N. a S. P. a. s. v B. B. vo výške 4.882,36 Eur.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. boli poškodená S. P., pobočka v D. S., poškodená spoločnosť J.-H., s. r. o. v B. a poškodená V. J. s nárokom na náhradu škody odkázané na konanie vo veciach občianskoprávných.

Na základe odvolaní všetkých troch obvinených a poškodenej strany J.-H., s. r. o. v B. proti uvedenému rozsudku okresného súdu rozhodol vo veci Krajský súd v Trnave rozsudkom z 13. septembra 2012 sp. zn. 6 To 70/2011 tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. e/, f/, ods. 2 Tr. por. zrušil rozsudok okresného súdu v časti týkajúcej sa obvineného M. S. vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a vo výroku o náhrade škody týkajúceho sa poškodenej strany J.-H., s. r. o. v B..

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por. krajský súd uložil obvinenému M. S. trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov, so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a trest prepadnutia veci.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil všetkým obvineným spoločne a nerozdielne uhradiť poškodenej strane J.-H., s. r. o. v B. škodu vo výške 190,37 Eur (5.735,- Sk).

Podľa § 319 Tr. por. krajský súd odvolania obvinených J. M. a M.. Č. ako nedôvodné zamietol.

Rozsudok Krajského súdu v Trnave napadol dovolaním obvinený M. Č. prostredníctvom obhajcov JUDr. P. J. a JUDr. Ing. Ľ. H.. Dovolanie opieral o dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/ a písm. g/ Tr. por.

V odôvodnení dovolania uviedol, že na základe dôkazov zabezpečených orgánmi činnými v trestnom konaní a vykonanými na hlavnom pojednávaní možno konštatovať, že k jeho odsúdeniu došlo výlučne na základe tvrdení odsúdeného M. S. , ktorý sa k spáchaniu lúpeží priznal. Výpovede odsúdeného S. však nemožno považovať za hodnoverné, keďže boli opakovane menené a navzájom si protirečia a okrem opakovane menených výpovedí tohto odsúdeného S. nebol proti nemu zabezpečený žiadny dôkaz, ktorý by ho zo spáchania trestného činu usvedčoval. Súdy pritom, keď išlo o tvrdenie proti tvrdeniu, navyše keď odsúdený S. vo svojej výpovedi sám uviedol, že bol ovplyvňovaný políciou, podľa názoru obvineného Č. svoje rozhodnutie náležite neodôvodnili a nevysvetlili, prečo sa v situácii tvrdenia proti tvrdeniu rozhodli uveriť opakovane menenej výpovedi odsúdeného S. . Tým bolo podľa obvineného Č. zásadným spôsobom porušené jeho právo na spravodlivý proces vyplývajúce z článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj jeho právo na obhajobu.

Vo vzťahu ku konaniu, ktoré predchádzalo vydaniu odsudzujúceho rozsudku poukázal obvinený Č. na to, že všetky výsluchy svedkov boli v prípravnom konaní vykonané predtým, ako si mal on možnosť zvoliť obhajcu a po jeho zvolení neboli zopakované. Bola mu tak v rozpore so zásadou kontradiktórnosti konania odopretá možnosť klásť svedkom otázky a konfrontovať sa s nimi. Toto porušenie práva na obhajobu považuje za obzvlášť závažné vo vzťahu k jedinému údajne usvedčujúcemu svedkovi M. M., ktorému on ako obvinený nemohol klásť otázky ani v konaní pred súdom, pretože tento svedok bol vypočutý mimo hlavného pojednávania.

Keďže, podľa obvineného, rozhodnutím prvostupňového súdu o jeho vine, rozhodnutím odvolacieho súdu o zamietnutí jeho odvolania, ako i v konaní, ktoré týmto rozhodnutiam predchádzalo, bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu a rozhodnutia sú založené na dôkazoch, o ktorých existujú dôvodné pochybnosti, sú dané dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/, písm. g/ Tr. por.

Preto obvinený M. Č. navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 386 ods. 1 Tr. por. rozsudkom vyslovil porušenie zákona v neprospech obvineného M.. Č. a aby podľa § 386 ods. 2 Tr. por. vo výrokoch, ktoré sa jeho týkajú, zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trnave, ako aj rozsudok Okresného súdu Galanta z 20. apríla 2011 sp. zn. 1 T 83/2006 a prikázal Okresnému súdu Galanta vec v potrebnom rozsahu znovu prerokovať a rozhodnúť.

K dovolaniu sa vyjadrila okresná prokurátorka v Galante. Poukázala na to, ktorými dôkazmi bola preukázaná vina obvineného M.. Č., ako sa s jednotlivými dôkazmi súdy vyrovnali a to aj so zmenenou výpoveďou M. S. i s tým, že relevantná bola výpoveď svedka M. M.. Uviedla, že v prípravnom konaní i na hlavnom pojednávaní boli zachované práva obvineného na obhajobu, taktiež že nebolo vedené konanie proti obvinenému Č. ako proti ušlému, lebo na to neboli splnené podmienky. Poznamenala, že dvanásť svedkov bolo v prípravnom konaní vypočutých po vznesení obvinenia M. Č. a pokiaľ ide o kontradiktórnosť konania, v plnom rozsahu sa uplatnila na hlavnom pojednávaní. Konštatovala, že vykonanému trestnému konaniu nemožno nič vytknúť a námietky obvineného vo vzťahu k dôvodom dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ a g/ Tr. por. považuje za irelevantné. Preto navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) preskúmal dovolanie obvineného M.. Č. a zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), ale súčasne aj to, že podané dovolanie je potrebné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por..

Podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Podľa § 371 ods. 4 Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. a/ až g/ nemožno použiť, ako táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom.

Treba konštatovať, že námietky vznášané obvineným M. Č. v dovolaní uplatňoval i v podanom odvolaní proti rozsudku prvostupňového súdu a krajský súd sa s nimi vyrovnal a neakceptoval ich, lebo nezistil porušenie zákona pri dokazovaní, ani porušenie práva na obhajobu.

V dôsledku toho, že obvinený uplatnil argumenty, o ktoré opiera dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c/ a g/ Tr. por. už v konaní pred odvolacím súdom (svoje námietky vo vzťahu k nezopakovaniu dôkazov v prípravnom konaní uplatňoval už aj pri predbežnom prerokovaní obžaloby pred prvostupňovým súdom), mohol v dovolacom konaní uplatniť dovolacie dôvody podľa písm. c/ a g/ ods. 1 § 371 Tr. por., lebo podmienka uvedená v odseku 4 § 371 Tr. por. tak bola splnená.

Najvyšší súd však musí konštatovať, že v danom prípade nedošlo ani k zásadnému porušeniu práva na obhajobu, ani k založeniu napadnutého rozhodnutia na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

V prvom rade treba uviesť, že rozhodnutia ani okresného, ani krajského súdu nie sú arbitrárneho charakteru. Z rozhodnutia okresného súdu je zrejmé, aké dôkazy vo vzťahu k vine obvineného Č. bral do úvahy a je zrejmé, že to nebola len výpoveď spoluobvineného S., ale i svedka M., v nadväznosti na výpoveď spoluobvineného M. , ako aj ďalšie nepriame dôkazy, pričom okresný súd vysvetlil, za akých okolností sa uskutočnil výsluch svedka M. M. pred súdom. Okresný súd vysvetlil, akým spôsobom vyhodnotil dôkazy a k akým záverom dospel. Odvolací krajský súd taktiež vysvetlil, ako sa vyrovnal s odvolacími námietkami obvineného Č., čo je zrejmé z napadnutého rozsudku. Toto poznamenáva dovolací súd len preto, že obvinený namieta porušenie jeho práva na obhajobu pre arbitrárnosť dotknutých rozhodnutí, čo nezodpovedá skutočnosti.

Je nutné zdôrazniť, že zaoberať sa tým, či vykonané dokazovanie bolo postačujúce alebo nie a aké závery z dokazovania mali súdy nižšieho stupňa vyvodiť, neprislúcha dovolaciemu najvyššiemu súdu vzhľadom na limitujúce ustanovenie § 371 ods. 1

písm. i/ Tr. por., v ktorom je jednoznačne uvedené, že správnosť a úplnosť zisteného skutku dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

Podstatná časť dôvodov dovolania obvineného M. Č. vychádza z toho, že jeho vina nebola preukázaná, že výrok o jeho vine v rozsudku súdu prvého stupňa sa opiera len o jeden pochybný dôkaz, menenú výpoveď spoluobvineného S.. Ako už bolo uvedené, je vecou prvostupňového a odvolacieho súdu vykonané dôkazy vyhodnotiť a vyvodiť z nich vyplývajúce skutkové závery, ktoré sú pre najvyšší súd, ako dovolací súd, záväzné a nemenné. Ak obvinený považuje dokazovanie za nepostačujúce a hodnotí vykonané dôkazy ináč než súd, na základe toho nemožno konštatovať porušenie jeho práva na obhajobu.

Čo sa týka ním namietanej záležitosti, že prípravné konanie voči nemu sa viedlo keď bol na úteku, ale inštitút konania proti ušlému v zmysle piateho dielu siedmej hlavy Trestného poriadku nebol aplikovaný a obvinenému nebol ustanovený obhajca, hoci dôvod povinnej obhajoby v zmysle ustanovenia § 37 ods. 1 písm. e/ Tr. por. reálne existoval, k tomu najvyšší súd poznamenáva, že v žiadnom štádiu trestného konania sa nevedlo trestné stíhanie obvineného M. Č. ako proti ušlému, a preto nevznikol dôvod povinnej obhajoby podľa § 37 ods. 1 písm. e/ Tr. por. Jeho trestná vec bola ešte v prípravnom konaní vylúčená zo spoločného konania s obvinenými M. S. a J. M., lebo obvinený M. Č. bol pre orgány činné v trestnom konaní nedosiahnuteľný a bolo vyhlásené po ňom pátranie. Neskôr uznesením vyšetrovateľky PZ v Galante z 8. augusta 2006, keďže sa nepodarilo dovtedy vypátrať pobyt tohto obvineného, bolo trestné stíhanie voči nemu prerušené a pokračovalo sa v ňom až po tom, ako bol obvinený M. Č. zadržaný a vzatý do väzby.

Obvinený M. Č. bol vzatý do väzby odo dňa 8. februára 2007. Odvtedy vznikla jeho povinná obhajoba podľa 37 ods. 1 písm. a/ Tr. por. a tá bola zabezpečená. Dňa 8. februára 2007 otec obvineného M. Č. zvolil synovi obhajcu JUDr. M. B.. Neskôr 13. marca 2007 si sám obvinený M. Č. zvolil iného obhajcu JUDr. G. A. a jeho splnomocnenie je založené v spisovom materiáli, pričom obvinený vysvetlil pri výsluchu dňa 14. marca 2007, že JUDr. M. B. ho ďalej obhajovať nebude a z dôvodu zmeny obhajcu bol výsluch

obvineného preložený na 19. marca 2007, pri ktorom ale obvinený využil svoje právo a odmietol vypovedať.

Nebol dôvod na zopakovanie výsluchov svedkov v prípravnom konaní, ktorí boli vypočutí po vznesení obvinenia M. Č. od 1. marca 2006 do vylúčenia veci obvineného M. Č. na samostatné konanie dňa 20. júla 2006, resp. do prerušenia trestného stíhania voči nemu, ku ktorému došlo 8. augusta 2006. Dovtedy podstatná časť svedkov bola vypočutá i opakovane a to sa týka aj svedka M. M. a vykonané boli aj iné dôkazy, ako bolo znalecké dokazovanie a ďalšie. Opodstatnene preto nebolo vyhovené návrhu obvineného na zopakovanie dôkazov. Podstatné je, že obvinenému a jeho obhajcovi v trestnom konaní minimálne aspoň raz bola daná možnosť konfrontovať svedkov, vypočúvať ich a klásť im otázky a to v plnej miere mohli využiť v konaní pred súdom, či už na hlavnom pojednávaní alebo pri výsluchu svedka M. M., ktorý sa uskutočnil mimo hlavného pojednávania.

Práve z postupu okresného súdu pri zabezpečení výsluchu svedka M. je evidentné, že jeho snahou bolo, aby sa výsluch tohto svedka uskutočnil na hlavnom pojednávaní a aby tak bola daná možnosť stranám v konaní, teda aj obvinenému, na uplatnenie svojich práv. Pre dlhodobú nedosiahnuteľnosť tohto svedka jeho pobytom v zahraničí sa aj neúmerne predlžovalo trestné konanie. Nakoniec okresný súd využil inštitút zabezpečenia svedka podľa § 88 ods. 1 Tr. por. a vydal uznesenie o obmedzení osobnej slobody svedka.

Najvyšší súd podrobne preskúmal tento postup a nezistil v ňom žiadne pochybenie. Výsluch svedka sa uskutočnil 20. júla 2010 a o výsluchu bol vhodným spôsobom upovedomený prokurátor i obhajca obvineného a súd urobil potrebné úkony, aby bola daná možnosť prítomnosti aj obžalovaného Č. pri výsluchu svedka. Išlo pritom o právo obvineného, nie povinnosť súdu zabezpečiť účasť obvineného pri výsluchu svedka. Preto keď obvinený mylne informoval súd, že bude dostupný na základe ním udaného telefonického kontaktu, hoci ním zvolený obhajca JUDr. A. vedel o termíne výsluchu svedka, potom sa neopodstatnene dovoľáva toho, že bolo porušené jeho právo na obhajobu. Pokiaľ sa nemohol na výsluch svedka dostaviť obhajca obvineného JUDr. A., bol o termíne výsluchu upovedomený aj náhradný obhajca obvineného Č. JUDr. P. O. a ten bol prítomný pri výsluchu svedka M. M. a mal možnosť aj svedka

vypočúvať a klásť mu otázky, čo aj využil, ako vyplýva zo zápisnice o výsluchu tohto svedka dňa 20. júla 2010.

Svedok M. M. bol dňa 20. júla 2010 po skončení výsluchu upovedomený o tom, že hlavné pojednávanie vo veci je určené na deň 9. septembra 2010 a zároveň mu bolo aj doručené predvolanie na toto hlavné pojednávanie. Pokiaľ sa svedok potom na hlavné pojednávanie neustanovil, v súlade so zákonom bola na hlavnom pojednávaní prečítaná jeho výpoveď z 20. júla 2010.

Aj ostatné dôkazy na hlavnom pojednávaní boli vykonané v súlade s Trestným poriadkom, preto nie sú dané dôvody dovolania, o ktoré ho obvinený M. Č. opiera.

Preto možno uzavrieť, že pre neexistenciu dôvodov dovolania bolo ho potrebné podľa § 382 písm. c/ Tr. por. na neverejnom zasadnutí odmietnuť.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 11. decembra 2013

JUDr. Milan K a r a b í n, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Gabriela Protušová